

Skoleskift for urolig dreng til mindre skole?

Om skoleskift for urolig elev

Spørgsmål:

Hej

Jeg skriver til jer, fordi min søn på 9 år ikke trives i skolen. Han går på en ret stor skole med over 1000 elever, og han har siden han begyndte altid været en del af de problemer, der opstår i en klasse. Han er en drillepind, men ikke ondsindet. Han kan bare ikke lade være. Han har dog altid været glad for at gå i skole – dvs. de mange møder, skældud osv. har ikke påvirket ham til ikke at ville i skole.

Han er en venlig og sød dreng, han er opfindsom og vil gerne andre mennesker. Han har svært ved noget af det faglige, men knokler på og forsøger (han ligger lige under middel i både matematik og dansk). Han kan dog have svært ved at koncentrere sig. Der er gennem årene (nu går han i 3. klasse) blevet gjort mange tiltag, og vi har som sagt været til mange møder for at finde frem til løsninger, der kunne hjælpe ham. Lige nu sidder han alene, da han ellers forstyrrer sin sidekammerat og selv bliver forstyrret. Om 14 dage skal en ergoterapeut observere ham i undervisningen, da psykologen mener, han er meget sanselig (ud fra det vi fortæller) og evt. kunne have behov for noget hjælp på den front. Desuden er vi selv i gang med noget lydbehandling, som hans far havde gavn af som lille.

Lærerne oplever en indre uro hos ham, hvilket resulterer i at pille ting fra hinanden, og at han ofte skal på toilet, ud at gå m.m. Han kan dog sagtens sidde stille og koncentrere sig, hvis han bliver fanget (typisk af noget kreativt eller arbejde med computeren).

Han er fysisk en stor dreng, større end alle andre i klassen, hvilket ofte også har givet ham problemer. Derudover er han meget impulsstyret, hvilket jo gør, at han ikke får tænkt sig om, før han reagerer. Det er blevet bedre med årene men endnu ikke helt godt.

Vi overvejer pt. at finde en friskole til ham, da vi selv har en ide om, at en mindre og mere kreativ skole vil være et godt valg til ham. Men vi vil selvfølgelig gerne høre jeres mening. PPR, lærere og os selv har ikke mistanke om en diagnose.

Venlig hilsen og på forhånd tak R

Svar:

Kære R

Forældrerådgivningen får rigtig mange henvendelser, der handler om drenge, der ikke trives i skolen, og meget tyder på, at det ikke er blevet nemmere med årene at være dreng i det danske skolesystem. Det kan der være mange grunde til, men det, at der i 2009 kom "Fælles mål for 0. klasse" og dermed også øget fokus på, hvad børnene skal lære, har givetvis været med til at stresse nogle børnehaveklasseledere, også selvom der i bekendtgørelsen står følgende: *Som før skal leg udgøre et centralt element i undervisningen med vægt på legens egenverdi og læring gennem leg og legelignende aktiviteter.* Skolestarten er for mange drenge blevet vanskeliggjort, og de kan tidligt få en følelse af, at det er dem, der er noget galt med. De kan ikke sidde stille, tie stille, tale stille osv., de får skældud, bliver sat steder i klassen, hvor de ikke forstyrrer, nogle kommer måske uden for døren, selvom det ikke er tilladt uden opsyn, så det er nemt at komme ind i en ond spiral, der er undergravende for trivslen og selvværdet. Derhjemme kæmper hjemmet også for at leve op til skolens krav, så der er ikke rigtig noget sted barnet har helle. Når det er sagt, vil jeg slet ikke underkende, at skolen har en kæmpe - og også vanskelig opgave - med at tage hensyn til, at børn er meget forskellige

og har mange forskellige behov, som kan være svære at tilgodese i en hektisk og travl hverdag. Jeres søn på 9 år, der nu går i 3. klasse, har ifølge din beskrivelse, siden han startede i skolen, været en del af de problemer, der opstår i en klasse. Han er en sød og venlig dreng, der gerne vil andre mennesker men har i mange undervisningssituationer rigtig svært ved at koncentrere sig. Det er vanskeligt for ham at sidde stille, og han har behov for tit at rejse sig og eksempelvis gå på toilettet. Det skaber uro, og lige nu sidder han også alene for ikke at forstyrre sin sidekammerat. Du skriver, at han er impulsstyret, at han ofte handler før han tænker, og det har givet problemer, da han er en fysisk stor dreng. Det er imidlertid blevet bedre med årene. Det er mit indtryk, at alle parter, inklusive jeres søn selv, har kæmpet bravt for at finde løsninger og ændre på tingenes tilstand, og det er positivt at høre, at skolen er parat til at gå nye veje og inddrage en ergoterapeut til at observere ham. Alligevel virker det som om, at specielt jeres søn er ved at være træt af at kæmpe. Det går ud over hans trivsel, og derfor overvejer I nu, om han kunne have gavn af et skoleskift til en mindre og mere kreativ skole.

Det fremgår ikke af dit brev, om din søn har nogle kammerater i klassen, som han er specielt knyttet til, men jeg kan forestille mig, at hans sociale relationer i klassen over tid er blevet påvirket i negativ retning af al den opmærksomhed, der har været omkring hans person. Og det kan være meget svært at få en ny rolle i en klasse. Der sker tit det, at man bliver sat i bås, og selvom jeres søn prøver at ændre adfærd, er det ikke sikkert, at hans nuværende kammerater opdager det. Det er måske den del af (skole)livet, der nu har indflydelse på hans trivsel og lysten til at gå i skole. At have en eller flere kammerater, som man føler sig specielt knyttet til, har stor betydning for de fleste børn, og vigtigheden af at have venner bliver ikke mindre med årene, tværtimod! Jeg er af den opfattelse, at meget taler for, at det kunne være godt med et skoleskift, specielt hvis han føler sig ensom på den nuværende skole. Men det er vigtigt nøje at overveje, hvordan I bedst hjælper jeres søn videre. Er det muligt, at give ham nogle redskaber, som han kan gøre brug af på den nye skole? Du

skriver, at hverken PPR, lærerne eller jer selv har mistanke om en diagnose, men hvilke tanker og overvejelser gør parterne sig så om drengens udvikling - personligt, fagligt og socialt? Det kunne være godt med nogle bud (ud over ergoterapeuten), som kunne bruges fremadrettet. Har I selv de redskaber, der skal til for at støtte jeres søn en positiv udvikling? I ved det sikkert allerede, men for en sikkerheds skyld vil jeg alligevel nævne, at i mange kommuner tilbydes PPR åben rådgivning et par gange om måneden. Rådgivningen er et tilbud til familier om en uforpligtende samtale om familiens problemer og bekymringer i forhold til deres børn. Rådgivningen er anonym, dvs. familien registreres ikke med navn, CPR-nummer og adresse. Der findes desuden forskellige former for familierådgivning i kommunalt regi, hvor børn, unge og familier, der har brug for støtte til at løse aktuelle eller mere langsigtede problemstillinger kan henvende sig.

Jeg håber, at ovennævnte overvejelser og forslag kan medvirke til en afklaring af, hvorvidt jeres søn skal skifte skole eller ej. Du er også meget velkommen til at skrive til os igen eller ringe til Forældrerådgivningen på tlf. 70 25 24 68. Telefonen er åben alle hverdage fra 10-14. Med venlig hilsen, Forældrerådgivningen